

(1) *هو الحاكم على كافة الناس¹

(2) درین وقت حاضر آمد در دار القضا بلده دار الملك سمرقند مولانا عبد الفتاح بن مولانا خدای پیردی و با خود حاضر آورد بحضور حضرت عمدة الاکابر العظام (3) مرجع الخواص و العوام مبین الحلال و الحرام اقبی القضاة بلده مذکوره الذی سیوشخ ذیل هذا السجل بختمه الشریف عالیحضرت خواجه محمد یحیی مشارالیه را که متصرف (4) این موقوفات بود بتولیت مذکوره و دعوی کرد این حاضر آمده هذا برین محضر خودش حضرت خواجه مذکور بین یدی حضرت القاضی المذكور برین نهج که (5) این محدودات مذکورات سوکی المستثنیات الشرعیة حق و ملک من مدعی است و در دست این محضر بزعم مذکور بغير حق است و ازین محضر خود طلب تسلیم کرد (6) بشرايطه

و چون ازین حضرت خواجه مدعا² علیه جواب این دعوی وی پرسیده شد ایشان بر سبیل انکار³ جواب گفتند که این مدعی و هیچ فردی از افراد (7) انسانی را برین موقوفات ولایت دعوی نیست بسبب آنکه این محدودات را حضرات واقفین مذکورین نور الله مضجعهما⁴ در وقتی که حق و ملک ایشان (8) بوده و در تصرف مالکانه ایشان

*1 A оп. 2 A مدعی. 3 B оп. 4 A مرجمعها.

بوده است بلا منازعی خالصاً لله تعالی وقف صحیح لازم شرعی کرده بوده اند بر مصارف
مذکوره با شرایط مسطوره (9) و اخره علی فقراء المسلمین بوجه مزبور

و حضرت قاضی مغفور خواجه فخر بن ابی منصور نور مرقد هما عالما بمحل الخلاف
در ضمن مرافعه شرعیه حکم کرده است (10) اولاً بصحت این وقف و ثانیاً ببلزوم آن
و بعده در ضمن مرافعه دیگر حضرت افاضی القضاة دار الملک سمرقند در بلده
مذکوره بالبیئنه المعدله كما هو المذكور فی السجل الصادر (11) الذی سیوشح ذیل هذا
السجل بختمه الشریف حکم کرده است بوقفیت لازمه این موقوفات برین مصارف مذکوره
فی الوقفیه و این حکم بوقفیت این موقوفات (12) ازین حضرت قاضی نافذ الحکم حکم
است بر کافه ناس و این مدعی از افراد انسان است و این مدعی اصل انکار حکم بوقفیت
لازمه این موقوفات کرده گفت که (13) حکم بوقفیت حکم بر کافه ناس نیست

و بعد از اثبات حکم بوقفیت لازمه این موقوفات بوجه صدر بحضور حضرت قاضی
مذکور بالبیئنه المعدله بشرائطها حکم کرد حضرت (14) قاضی مذکور دام بقاوه¹ باینکه این
حکم بوقفیت مذکوره بوجه مذکور حکم است بر کافه ناس و این مدعی و هیچکس
دیگر را از افراد انسانی ولایت دعوی ملکیت و وقفیت این (15) محدودات نیست در
وقتی که عالم بود بمحل خلاف علماء مجتهدین رضوان الله علیهم اجمعین موافقا لرای
من رای ذلك من العلماء الاعلام و الفقهاء (16) الکرام و امر کرد حضرت قاضی مشارالیه
دام بقاوه این مدعی را بترك این دعوی و این حکم بالتماس حضرت خواجه مدعی الدفع
هذا بود این حکم را بر کافه از حضرت قاضی مذکور (17) حکما محکما علی کافه الناس
جامعا جمیع شرائط صحة الدعوی و الشهاده و الحکم

و كان ذلك بمحضر العدول بتاريخ شهر جمادى الاول سنة (18) اربعین و تسعمائه من
الهجرة النبویه علیه السلام و بمحضر الثقات

(19) صدر الحکم علی الکافة ایضاً عنی (20) بعد مغاصمة شرعیة دفعت عندی (21) بعد ما
احاط علمی بمحل خلاف علماء المجتهدین (22) موافقا لرای من رای ذلك و انا عبد
(23) الراجی رحمة ربه الغنی عبد الاول القاضی بن (24) عبد الواحد اللیثی حامداً (25) لله
رب العالمین و مصلیاً علی نبیه رسول رب العالمین (26) عصم من المنای

(27) حضار میر شیخ محمود مولانا سیف الدین خواجه میر کلان

(28) و ما قولهم رضی الله عنهم در آنچه این حکم بر کافه بوجه متن درست هست

شرعاً بشرایطه یازی

هست و الله تعالی اعلم کتب ابراهیم بن حاجی عبد الله

هست و الله تعالی اعلم محی الدین محمد بن عبد الکریم

¹ بقاوه A.